

Julian Gamentz

ECOURILE

Tăcerii

Cuvântul care mă însoțește

Volumul VII

CORINT
BOOKS

Julian Gamentz

ECOURILE *Tăcerii*

Cuvântul care mă însoțește

Volumul VII

CORINT
BOOKS
—2025—

MOTTO

*În tăceri se nasc cuvinte ce nu mor, doar dor fierbinte,
O privire, un oftat și un vis îndepărtat;
Dragostea nu are glas, dar tresare-n orice ceas,
Printre umbre și fiori, se strecoară vechi comori,
Un „je t'aime” nerostit, un sărut ce-a fost trăit.
Ecoul din mine plânge când tăcerea nu se frânge.*

Julian Gamentz

REGELE TĂCERII

S-a stins o stea ce-a ars prea demn, prea lin,
Și-n locul ei mai sunt doar ceață și venin.
Pe ulițele noastre pline de noroi,
S-aude-o rugă: „Mai vino, Rege, înapoi!”

Dar nu mai vii, Mărite Domn al țării,
Căci Te-au trădat, cu zâmbetul trădării,
Te-au alungat cu bocanci reci și grei,
Dar astăzi ei Te plâng la porțile de zei.

Măria Ta, Tu ne-ai fi fost podul dintre vremi,
Dar noi am fost atât de mici și de nedemni.
Ți-am aruncat Coroana-n colb și fum,
Și-acum Te plângem, toți, pe rând, postum.

Noi, cei puțini, cu sufletul regal,
Strigăm în van, în zorii inegali,
Căci nimeni nu ne-a înțeleș oful curat,
Că fără Rege, țara e un stat ratat.

Castelul Peleş tace, tăcerea îi e grea,
Doar crucea Ta veghează peste o soartă rea.
O țară frântă, arsă, cu sufletul stingher,
Cu vlaga scursă toată, cu dorul efemer.

Căci nu Ți-au dat ce Ți se cuvenea,
Doar vorbe goale, ură și perdea.
Ți-au dat palate goale, nu iubire,
Ți-au dat aplauze târzii, nu mântuire.

Dar mergi, Măria Ta, spre cer senin,
Unde onoarea nu mai e un chin.
Și ia cu Tine-un vis ce ne-a rămas,
Că România poate va renaște iar din glas.

Din glasul Tău, din jurământ și neam,
Căci *Nihil sine Deo* nu-i doar un simplu ram,
E trunchiul viu al unei lumi trecute,
Pe care încă noi, românii, o purtăm tăcute.

Iar noi, copiii Tăi rămași în lungă ploaie,
Vom spune lumii-ntregi că, fără îndoială,
Ai fost iubitul nostru Rege pământesc,
În tot și-n fiecare vis al nostru, românesc.

Ai fost tăcerea noastră maiestuoasă,
Când toți strigau și nu mai auzeau,
Ai fost lumina blândă și frumoasă
În acei ani când stelele pe cer nu se mai aprindeau.

Când Te-au gonit, în zori de '48,
Au vrut să șteargă nume și ființă,
Dar n-au putut, nici cu decret, nici vot,
Să șteargă din destin o biruință.

Ai mers prin lume, Rege fără tron,
Cu haina dreaptă, cu inima Ta sfâșiată.
Și n-ai cerut nimic, nici milă, nici baston,
Doar Țara Ta, doar dreptul la o soartă.

Și anii Te-au suit încet, domol,
Pe-un munte unde puțini pot ajunge.
N-ai coborât cu ură, nici cu rol,
Ci cu onoarea care nu se frânge.

Ai fost al nostru, chiar de Te-am trădat,
Și n-ai rostit blestem și nici osândă,
Ci ai rămas în duh încoronat,
Ca floarea care crește-n piatră sfântă.

O lume crudă, fără Dumnezeu,
Te-a vrut uitat, în cartea cu erori,
Dar Tu-ai pășit smerit, în felul Tău,
Pe drumul dintre spini și sărbători.

Și-acum Te duci, dar nu la întâmplare,
Te-ntorci în cerul dinspre care-ai fost,
În urma Ta rămâne-o așteptare
Și-un dor de-a fi, din nou, cu sens și rost.

Iar noi, urmașii Tăi, vom sta în rând
Cu fruntea sus și mâna la inimă,
Că Regele-i acela care, blând,
Conduce prin tăcerea anonimă.

Majestate, noi nu vrem regrete,
Nici statui goale, nici elogii reci.
Vrem să-Ți păstrăm credința ca pe-un munte
Și poate-atunci și noi vom deveni întregi.

IG – 20 iunie 2025, Sighișoara

ECOURILE TĂCERII

Un clopot de ceață se-ntinde-n amurg
Și timpul se rupe, molcom și surd.

În inimi coboară umbre de ieri,
Sunt ecourile tăcerii, eterne dureri.

Nespusul dansează în valuri de vis,
Iar dorul devine un fir de abis.

Pe buze închise – o lume rostită,
În taina iubirii, tăcerea e scrisă.

IG – 1 mai 2025, București

ÎNFLOREȘTE PRIMĂVARA MEA

Flori ce curg din călimară,
Flori ce nu mai vor pe șevalet,
Se așează în culori de primăvară,
Pe copacul cu magnolii, în buchet.

Se-aud explozii și în fundu' curții,
Pocnitori din flori grăbite de cais
Îmi rup liniștile nopții,
Ca o babă revoltată, viscolind la mine-n vis.

Se-aud plânsete, în hohote, de piersic,
Acel piersic care nu mai e,
Tânguindu-se-ntr-un bocet clasic,
Întrebând retoric: „Dar de ce?”

Adieri de primăvară veche
Se adună la fereastra dinspre stradă,
Ochii mei încearcă să zâmbească,
Sechestrați acolo, într-o acoladă.

Îmi pocnesc timpanele, în faguri,
Și-aud țipăt vesel de copii,
Se perindă dimineți și-amurguri,
Luminate de triste făclii.

Dar retinele-mi comandă zâmbet,
A-nflorit magnolia din colț,
Aud amintiri și foșnet
Dintr-o floare care nu mai are soț.

Bate vânt de primăvară,
Bate clopotul din Mavrogheni,
Aud un anunț de-aerogară,
Cu parfum din flori de liceeni.

IG – 11 martie 2024, București

PURGATORIUL GÂNDURILOR

În purgatoriul gândurilor ce ard în nopți senine,
Ecou de voci întunecate strigă strident către divin;
În labirintul sufletului meu în căutare de lumină,
Mă pierd în umbre și suspin,
În dans sinistru-al neființei mele-n spin.

În vârtejul de regrete, văd sufletele rătăcite care zbat,
Printre-amintiri încremenite, în dans de-amărăciuni,
Zeii uitării se roagă a fi eliberați din lanț,
Din lumea fără graniți și-nstrăinări făr' de bilanț.

Încet, se pierde timpul în uitare;
În purgatoriul gândurilor mele,
Speranța e iluzia ce moare,
Eliberarea-mi din robia trecătoare,
În căutare de răspunsuri,
Înalț toate-ale mele rugăciuni spre ceruri.

Sunt suflete căzute în neant,
Sunt lacrimile-amare-a rănilor deschise,
E purgatoriul gândurilor mele, arogant,
E-o călătorie fără cap și fără vise.

IG – 15 martie 2024, București

RUTINĂ

Se ridică și astăzi cortina,
La malul mării de gânduri,
Vin valuri, lovesc, și mă doare,
Pe ceruri se-ntinde lumina,
Ne ținem de mână și curgem,
În cascade căzând peste mare.

Aștept; parcă vreau, parcă nu,
Să zăresc holograme cu mine,
Sunt gătite-n dantele, cusute de val,
Parcă pleacă-napoi, parcă vine.

Ce lungă e ziua de azi,
Ce scurtă a fost cea de ieri,
Ce seacă e marea, ce gol pare cerul!
Trec anii grăbiți, fără veri.

Peste ceruri și marea din noi
Se lasă și astăzi cortina,
A fost o poveste în doi,
Dar, iată, se-așterne rutina.

IG – 21 martie 2024, București

TE ROG

Nu-mi da noapte fără ciuturi,
Care-mi scot apă cu vise,
Nu îmi confisca speranța
Versurilor ce nu-s scrise.

Să nu-mi dai lacrimi sărate,
Nici amprente cu-al tău sânge,
Dă-mi insinuări cu dragosti,
Să-mi vezi sufletu' cum plânge.

Nu-mi da plânset de izvoare,
De nu se adună-n soare,
Nu-mi da mare fără sare,
Nu-mi da val fără de mare.

Să nu-mi dai note bune,
Care urlă-n disperare
De prin portative carne,
Pline de a ta mirare.

Nu-mi da umbre fără soare,
Nu-mi da rece făr' de iarnă,
Nu-mi da Paște fără cruce,
Nu-mi da ce nu pot a duce.

Să nu-mi lași pierdută șansa,
Fără câmpuri de lavandă,
Nu-mi da câmpuri fără maci,
Fără roș' de mamă blândă.

Dă-mi și roș de mamă blândă,
Dă-mi și cruce, dă-mi și Paște,
Dă-mi și câmpuri de lavandă,
Dă-mi și macii, că-i pot duce.

Dă-mi și note de vioară,
Dă-mi și valuri, dă-mi și soare,
Dă-mi și-o dulce sărutare,
Dă-mi și susur de izvoare.

Eu ți-oi da, la schimb, apoi,
Ți-oi da tot sufletul meu,
Și ți-oi scrie-o poezie,
Și-am să-ți fiu tihnă și zeu,
Oferit de Dumnezeu.

IG – 25 martie 2024, București

EA ȘI EL

Pe cerul infinitei speranțe și imaginea mării,
Ea și el, cu aripile deschise, își zboară;
Neobosiți, își caută fericirea,
Peste mări și oceane, într-o călătorie sublimă,
Își țes povestea de dragoste, fără sfârșit și fără de rimă.

Prin nori și prin vânturi, cu mâinile strânse,
Cu inimi unite, cu zboruri senine,
Cu fiecare bătaie de aripi, cu fiecare suspin,
Iubirea le-nvinge orice obstacol și chin.

În dansul lor cosmic se-ngrămădesc stele,
În ochii lor, pasiunea se-adună,
Se strânge-un ocean de blândețe,
Într-un tablou cu roș'-purpuriu și noblețe.

Prin lumi neumbrate, în căutarea eternității,
Două păsări zboară, unite-ntr-o armonie divină,
Peste mări și păduri, într-un zbor nesfârșit,
Ea, lui, și el, ei își bat inimi, curat și fără de vină,
Își jură credință pe cerul iubirii, împărtășit.

IG – 28 martie 2024, București

CINE SUNT EU

Cine sunt eu?
Mi-e dor de celălalt din mine,
De cel ce-am fost odat',
Mi-e dor de ei, mi-e dor de tine,
Mi-e dor de cine nu mai sunt acum,
Mi-e dor de cel de altădat'!

Mă mint, mă mângâi și-ncerc să mai zâmbesc,
Dar mă surprind mereu în lift și-ntreb oglinda:
Cine sunt eu, cine-am ajuns,
Cum am ajuns de m-am predat și-am abdicat?!
Cine sunt eu, mi-e dor de cine-am fost odat',
Mi-e dor de celălalt!

IG – 30 martie 2024, București

ECOURILE TĂCERII

Când glasul iubirii se stinge încet,
Rămân Ecourile tăcerii, discret.

O privire ce spune ce buzele tac,
Un freamăt ce-apasă pe suflet, sărac.

În liniște arde un dor vinovat,
Cu șoapte pierdute ce nu s-au iertat.

Din clipe de jar și suspine subțiri,
Se nasc poezii din adânci amintiri.

Tăcerea vorbește cu glasul iubit,
Iar timpul își curmă al său infinit.

Căci dragostea pură niciodată nu pierе,
Se-aude-n ecouri, dincolo de tăcere.

IG – 8 martie 2024, București

DEZORIENTAT

De m-aș putea hrăni cu visuri,
La cât de multe-am adunat,
Înfometat nu aș mai fi,
Nici de tristețuri încercat.

Aș pribegi pe tot pământul,
Ca un pierdut corăbier,
Cu vântu'-n pupa care strigă,
Legat pe al meu velier.

În lanurile încurcate,
Cu flori de maci și de lavandă,
Desfac trecutul de păcate,
Plătind din greu a mea ofrandă.

Am aripile retezate,
Imaginându-le zburând,
Dezorientat, într-o derivă,
Călătoresc mereu flămând.

În umbra clipelor pierdute,
Fără puteri mă prăbușesc,
Și-n nopți senine meditez
Cum am ajuns să te iubesc.

IG – 11 martie 2024, Montreal

CUPRINS

Regele tăcerii.....	7
Ecourile tăcerii.....	10
Înflorește primăvara mea	11
Purgatoriul gândurilor	13
Rutină	14
Te rog	15
Ea și el	17
Cine sunt eu.....	18
Ecourile tăcerii.....	19
Dezorientat	20
La pas cu asfințitul serii.....	21
Primăvară	22
Calc mărunț	24
Lumina dintre Amin și chin	25
De ziua ta.....	27
Rugăciune în Vinerea Mare.....	28
E Paște	29
În derivă.....	30
Răspuns tăcerii.....	31
Mi-e teamă de vechi	33
Nomad	35
Căderi în neant	36
Adevărul nu-i în vin	37
Bătrâne ce bine e că ne cărăm	38
Mi-e teamă de uitare	40
Povești nemuritoare	42
Navigând	44
Când te văd în vise	45
Conservat în eter	47
Valul cu dor.....	49
Whispers for your birthday	50
Ecourile tăcerii.....	51
Ce este dragostea	52
What is Love	54
Miroase a femeie.....	56
Tulbure	58
Rătăcită prin cuvinte.....	60
Ecourile tăcerii.....	61
Gânduri cu ea	62
Fum de dor	64
Ghilotina timpului	66
Atingere	68
Plâng sărat	69
Un gând	70

Blestem de mamă.....	71
Cioburi de rubin	73
Visuri contopite	75
Bacoviană.....	77
Căutându-L pe Dumnezeu	78
Ofertă timpului grăbit	79
A... mor	80
Te aștept.....	81
Introspecție	82
Răsărit	83
De-ai ști	85
Noiembrie devreme	87
În gara unde te-am găsit.....	89
În aval	91
16	92
Iubesc deci trăiesc	93
Mamă dragă vine iarna	94
Alb	96
Așteptare.....	98
Ești boala de care m-am îndrăgostit.....	100
Vindecătorul	101
Bună dimineața și somn lin	102
În așteptarea Crăciunului.....	105
Căldura focului nostru	107
Rătăcire	108
Colindându-i pe cei ce nu mai sunt.....	110
Ultima zi.....	112
Nu e destul	113
O poveste scurtă de toamnă.....	114
Mai aproape.....	115
Încolțindu-te fără ieșire	116
De ce nu vii	117
Lemn și floare.....	119
Crăiasa sufletului meu.....	120
Vis de azi-noapte	121
Să nu plângi.....	123
E alb peste tot.....	125
Parthenope.....	126
De azi.....	128
Galopând prin gânduri	130
Tu-mi ești Eva.....	131
La fereastra casei tale	132
9 martie	134
În cartierul meu cu stele.....	135
Tu	138
Vino iubit	140
Recviem și înviere.....	141
Binecuvântare.....	143
Tears of night	145

Blessing.....	146
Rugăciune în Vinerea Mare.....	148
Hristos a înviat	149
Messiah is risen	150
Cryogenic tears	152
The secret of Saint George.....	154
Sfântul Gheorghe.....	156
Povestea trupului meu.....	157
The alphabet of my skin	158
Necunoscuta din clepsidra mea	159
Ecouri albe.....	161
Lacrimi fără stăpân.....	162
Under your warm voice	163
The secret finds voice	164
Ultimul dans	165
Rugă pentru poetul fără scenă	167
Cronica unui vers neînvinș.....	168
Între anotimpuri	169
Negustor de vise.....	170
Rămășițe de ieri.....	171
Cercul	172
Ultimul cântec al inimii goale	173
Romanță pentru nimeni	174
Romanța cu ecoul plecat.....	175
De ziua dorului.....	177
Lumina din tăcere.....	179
In the secret of a single longing	180
Whispered Elegance	181
Pe scara unui vis	183
Last train to paradise.....	184
Strămoșul meu Adam	185
Adam my ancestor	186
Un ecou de tăcere.....	188
An echo of silence	190
Halucinații	192
Hallucinations.....	194
Vând căminul meu de suflet	196
Labirintul fără noi	198
Réminiscences	199
Muse of unspeakable death	201
Rămâi unde ești.....	202
Banca din Cișmigiu.....	203
The bench from Cișmigiu	206
Broken saints.....	209
Mi-e dor de tine	210
Darul meu	213
Ploaia ce-naltă rugi.....	215
Ecoul unei iubiri tăcute	216
The Echo of a Silent Love	218

Un amore perduto	220
O iubire pierdută	222
Ars în ea	225
Pasiune fără permisiune.....	227
Te rog	229
Tăcerea ce-ți aduce nemurierea	230
El ei	232
Ea lui	234
Privește-te în tine	236
Suflet fără vină	237
Scriu fără glas	238
În umbra gândului.....	239
Metafizică.....	240
Arhee	241
Spirala ființei.....	242
Umbrele primordiale	243
Timpul și iubirea	244
Când va fi să plec	246
Fără timp	248
Mirosul care încă plutește	249
De 40 de zile.....	251
Când timpul stă și nu întreabă.....	253
Mult-țumesc	255
Vibrații târzii	256
Taina din ochii bunicii	257
Ce-ar fi dacă.....	258
Ea.....	260
Ecouri dintr-o taină	262
Cununa celor tainice.....	264
Sub semnul Leului	266
Măscăriciul	268
Umbra gândului în ecoul ființei.....	271
La moartea Regelui meu drag al României.....	273
Înc-o premieră	275
Stări	277
Noi ne-am iubit dar niciodată în același timp	280
Parcă te știu de undeva	281
Trenul meu plin cu maci	283
Riduri	285
Mi-am scos sufletul la licitație	286
Sunt suma greșelilor mele.....	288
Dă-i voie iubirii noastre să respire	291
Golul din trup	293
Labirintul cu maci	295
Oglinda	296
Ecourile tăcerii.....	298
Ecoul lacrimilor mele.....	299

*În tăcere se nasc cuvinte
Ce nu mor, doar dor fierbinte...*

Accesează
pentru playlistul
muzical!

ISBN: 978-606-088-993-9

9 786060 889939

www.edituracorint.ro